

## Arrest

nr. 233 908 van 12 maart 2020  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL  
Borsbeeksebrug 34 / 1  
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ABDUL, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 14 september 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 15 september 2015 een verzoek in om internationale bescherming.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 28 november 2016 een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoekster.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging verzond op 4 december 2018 aan de commissaris-generaal een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

1.4. De commissaris-generaal trof op 28 mei 2019 een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

*U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een sjiiitische Arabier bent, en op 1 januari 1965 in Najaf, Zuid- Irak, bent geboren. U groeide op in de ouderlijke woonst in Al Iskan-wijk, verhuisde rond '90 met uw familie naar Al Jamiaa-wijk, en verhuisde na uw huwelijk naar een wijk die u zich niet meer kan herinneren. U was gehuwd met A.(...) H.(...) F.(...), met wie u één dochter heeft, B.(...) A.(...) A.(...) H.(...) (°1993). U werkte steeds als lerares.*

*In 2000 overleed uw echtgenoot aan de gevolgen van kanker. Na zijn overlijden keerde u terug naar uw ouderlijke woonst. Omstreeks 2012 verhuisde u met uw dochter naar een eigen huurappartement in de Salaam-wijk. In 2014 huwde uw dochter met de zoon van uw overleden broer T.(...), waarna ze bij zijn familie introk.*

*Op 14 maart 2015 sloot u een genotshuwelijk af met uw vaste taxichauffeur, A.(...) A.(...) A.(...) M.(...). Het huwelijk werd bevestigd voor een sheikh in het bijzijn van uw zus H.(...) A.(...) I.(...) A.(...) H.(...) (OV (...): toekenning vluchtelingenstatus dd. 28/11/2016), uw vriendin N.(...), en de broer van A.(...). Na het huwelijk bracht uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...) herhaaldelijk tijd door in uw appartement.*

*Eind juli 2015 ontdekte uw broer A.(...) A.(...) I.(...) A.(...) H.(...), een sheikh van jullie subclan, dat u een genotshuwelijk had afgesloten. Hij viel uw appartement binnen, sloeg u, en schold u uit. Hij dreigde er mee u en uw partner .(...) A.(...) M.(...) te vermoorden, sloot u op in uw appartement, verliet uw appartement, en ging op zoek naar A. U kon ontsnappen door uw reservesleutel te gebruiken en dook onder bij uw vriendin N.(...) K.(...) A.(...) Z.(...), in de Ameer-wijk.*

*Op 15 augustus 2015 verliet u Irak in het gezelschap van uw zus H.(...) en uw nicht I.(...) A.(...) A.(...) A.(...) (OV (...): toekenning vluchtelingenstatus dd. 28/11/2016). Beiden hadden hun eigen asielmotieven, dewelke losstonden van uw concrete vluchtaanleiding. Jullie reisden naar België en dienden op 15 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2016 werd u de vluchtelingenstatus toegekend.*

*Op 7 januari 2019 ontving het CGVS van de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een 'Vraag tot intrekking van vluchtelingenstatuut' (dd. 04/12/2018). Vanwege de luchtvaartpolitie te Gosselies werd DVZ in het bezit gesteld van informatie waaruit bleek dat u op 26 november 2018 het voorwerp was van een grenscontrole, komende van Istanbul (Turkije). U was daarbij in het bezit van uw geldige Belgische verblijfstitel (A-kaart), een Belgisch reisdocument voor vluchtelingen, en een nationaal Iraaks paspoort. Nazicht van de inreisstempel in het reisdocument voor vluchtelingen toont aan dat u Irak via Bagdad bent ingereisd op 15 november 2018. Nazicht van het nationaal Iraaks paspoort toonde aan dat het paspoort op 21 november 2018 werd afgeleverd door de Iraakse autoriteiten te Al Najaf (Irak). Bovendien bleek uit de uitreisstempel in het paspoort dat u op 25 november 2018 Irak via Bagdad heeft verlaten. Gelet op het feit dat u terugkeerde naar uw land van herkomst om er u in contact te stellen met de autoriteiten van uw land van herkomst teneinde u in het bezit te stellen van een nationaal paspoort, vroeg de Directeur-generaal van DVZ om uw vluchtelingenstatus in te trekken. In het kader van het heronderzoek van de geldigheid van uw vluchtelingenstatus werd u 8 april 2019 door het CGVS uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 29 april 2019.*

*In het kader van deze procedure legt u volgend document voor: Iraaks paspoort dd. 21/11/2018, Belgisch reisdocument voor vluchtelingen dd. 03/01/2018, Belgische verblijfstitel, bankkaart, De Lijn-kaart.*

B. Motivering

*U kreeg op 28 november 2016 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.*

*Artikel 55/3/1, §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.*

*Bij het heronderzoek van de geldigheid van uw vluchtelingenstatus kwamen meerdere elementen aan het licht die daarop wijzen:*

*Uit uw verklaringen en de stukken in het dossier blijkt namelijk dat u tussen 15 november en 25 november 2018 naar Irak bent teruggekeerd (zie CGVS, p. 4, 14 - zie Landeninformatie, vraag tot intrekking van vluchtelingenstatuut - Iraaks paspoort en Belgisch reisdocument voor vluchtelingen).*

*De vaststelling dat u nauwelijks twee jaar na toekenning van de vluchtelingenstatus naar uw land van herkomst bent teruggekeerd relativeert uiteraard uw voorgehouden vrees voor vervolging.*

*Bovendien biedt u geen zicht op de motieven van uw terugkeer naar Irak.*

*U verklaart dat u slechts één reden had om naar Irak terug te keren, namelijk uw dochter B.(...) die terminaal ziek was (zie CGVS, p. 3-4, 7, 11). Het is echter geenszins geloofwaardig dat dit werkelijk de reden van uw terugkeer is.*

*U legt zeer onvolledige verklaringen af met betrekking tot het ziektebeeld van B.(...) doorheen de jaren. Volgens u had B.(...) al op jonge leeftijd nierklachten. U kan echter nauwelijks toelichten met welke klachten ze te kampen had. U geraakt niet verder dan te stellen dat er soms bloed in haar urine zat, dat ze snel koud had, dat ze vaak bedlegerig was, dat ze af en toe pijn had, en dat ze last had van haar nieren. U zegt dat ze pijn had maar dat ze fit was omdat ze nog jong was. Net voor haar dood kreeg haar huid volgens u een gele kleur (zie CGVS, p. 5, 6). Gezien het feit dat uw dochter reeds op zevenjarige leeftijd nierklachten kreeg, ze bij u opgroeide, en ze pas op eenentwintigjarige leeftijd het huis verliet, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u een meer accurate omschrijving van haar ziektebeeld kan geven en u niet louter beperkt tot zeer algemene verklaringen betreffende haar symptomen.*

*Evenmin legt u overtuigende verklaringen af over haar medische behandeling doorheen de jaren. U stelt dat jullie aanvankelijk, als gevolg van de sancties tegen het Iraakse Baath-regime, geen mogelijkheid hadden om haar een degelijke medische begeleiding te geven. Jullie konden slechts sporadisch een dokter consulteren en zochten jullie heil tot 'Arabische medicijnen'. Gevraagd om toe te lichten wat dat inhield, stelt u enkel dat ze watermeloen at (zie CGVS, p. 5). Voorts nam ze geregeld pijnstillers maar u kan niet toelichten om welke pillen het ging. Opnieuw: dit zijn uiterst vage en algemene beweringen. Van een moeder die jaren de zorg voor haar zieke dochter op zich nam, mogen logischerwijs meer precieze en gedetailleerde verklaringen worden verwacht. Vervolgens kan u niet of nauwelijks toelichten welke behandeling B.(...) kreeg na de val van het Baath-regime, op het moment dat de sancties tegen Irak werden opgeheven. U verklaart dat u haar vanaf het vierde middelbaar thuislied van school omdat de leslokalen niet verwarmd waren en ze snel kou had (zie CGVS, p. 6). Vervolgens stelt u dat ze geen dokter zag en geen medische behandeling kreeg. Volgens u had ze nood aan bepaalde medicijnen maar u kan niet toelichten om welk soort medicijnen het ging (zie CGVS, p. 6). U stelt dat ze in 2014, op het moment dat ze de woning verliet, 'gewoon blij en gelukkig was met haar huwelijk' en dat haar leven 'als een roos was' (zie CGVS, p. 6). Het hoeft geen betoog dat dergelijke algemene verklaringen allerminst kunnen overtuigen.*

*Ook over haar opname in het hospitaal in 2015 legt u zeer onvolledige en ongeloofwaardige verklaringen af.*

*U laat uitschijnen dat de gezondheid van uw dochter na 2015 snel achteruitging en dat ze op een gegeven moment nierdialyse moest ondergaan (zie CGVS, p. 4, 5, 9, 10). U kan echter geen toelichting over de nierdialyse geven. U zegt dat u helemaal geen informatie heeft over de behandeling en dat ook uw vriendin N.(...), die nochtans de toestand van uw dochter opvolgde, er u niet over heeft geïnformeerd. Het enige wat u weet is dat B.(...) op een gegeven moment door haar man naar het Sadr-ziekenhuis in Najaf werd gebracht (zie CGVS, p. 10). Dat u niet meer informatie heeft is hoogst merkwaardig aangezien u haar moeder bent, u omwille van haar gezondheidstoestand naar Irak bent teruggekeerd, N.(...) voordien in contact stond met uw dochter, en u dagen bij haar ziekbed zou hebben gewaakt. Er mag dan ook worden verwacht dat u volledige en uitgebreide verklaringen kan afleggen over haar medische behandeling. Dit is in casu niet het geval.*

*Bovendien is het frappant dat u niet kan zeggen in welk hospitaal in Bagdad B.(...) werd opgenomen, terwijl u er naar eigen zeggen dagen in het ziekenhuis heeft gewaakt aan haar ziekbed (zie CGVS, p. 10, 11-12). Dat u geen antwoord kan bieden op dergelijke vragen toont aan dat uw verklaringen compleet ongeloofwaardig zijn. Het feit dat u niet uit Bagdad afkomstig bent is op geen enkele manier een geldige verschuiving voor uw onwetendheid.*

*Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat u niet weet wanneer B.(...) naar het hospitaal in Bagdad werd gebracht, dit terwijl u beweert dat N.(...) haar naar Bagdad heeft gebracht (zie CGVS, p. 11). Er mag dus worden verwacht dat u dit zou weten.*

*Vervolgens blijkt dat u niets concreet kan vertellen over de behandeling die B.(...) kreeg op het moment dat u haar in het hospitaal bezocht. U zegt enkel dat ze een infuus kreeg maar u heeft geen idee wat de inhoud van het infuus was. Verder weet u enkel dat haar hand gezwollen was van de injecties die ze kreeg. U weet ook niet wie haar behandelende arts was (zie CGVS, p. 11).*

*Daarnaast legt u bijzonder ondoordachte verklaringen af over de niertransplantatie die B.(...) moest ondergaan. Doorheen het persoonlijk onderhoud laat u herhaaldelijk verstaan dat u naar Bagdad bent teruggekeerd met de bedoeling uw nieren te doneren aan B.(...) (zie CGVS, p. 4, 7, 8, 9, 11). Uw*

verklaringen over de niertransplantatie zijn echter zeer algemeen, geenszins concreet, en absoluut niet overtuigend. Zo is het om te beginnen zeer merkwaardig dat u de beslissing om naar Irak terug te keren en uw nieren af te staan heeft gemaakt op basis van één telefoongesprek met N.(...), een gesprek dat nauwelijks een minuut duurde en waarin N.(...) om onduidelijke reden geen concrete informatie gaf over de toestand van B.(...). Ze zei enkel dat ze op sterven na dood was en nieren nodig had (zie CGVS, p. 7-8). Ze gaf geen toelichting bij haar medische situatie, de mogelijke behandelingen, de zoektocht naar een donor, of het plan van aanpak dat de dokters voorstonden. Geconfronteerd met deze eigenaardige gang van zaken, zegt u weinig meer dan: 'wat kan je doen in zo een geval?'. Het hoeft geen betoog dat dergelijke verklaringen geenszins overtuigen. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u geen verdere afspraken maakte met N.(...) en geen concreet plan had op het moment dat u naar Bagdad vertrok. U had geen bijkomende details over wat er met B.(...) aan de hand was, u wist enkel waar N.(...) u zou oppikken in Bagdad (zie CGVS, p. 9). Gezien de ernst van de door u geschetste situatie komt dit geheel onaannemelijk en dus ongeloofwaardig over. Los daarvan zijn uw verklaringen over de niertransplantatie ook compleet ongeloofwaardig. U laat uitschijnen dat u pas bij aankomst in het hospitaal in Bagdad te weten kwam dat u niet in aanmerking kwam als donor. De wachtarts van dienst besliste dit op basis van één vraag, namelijk of u ziektes had. Toen u zei dat u al lang diabetespatiënt was antwoordde hij dat u geen donor kon zijn. Heel doorleefd komen dergelijke verklaringen niet over. Vervolgens beweert u dat u van plan was uw beide nieren aan uw dochter af te staan, een bewering die zeer weinig doordacht en des te ongeloofwaardig overkomt. Niet in het minst omdat u niet kan toelichten wat u na het afstaan van beide nieren - wat op zich dodelijk zou zijn - van plan was. Hiernaar gevraagd antwoordt u enkel: 'Ik ben een moeder. De moeder geeft en krijgt niets.' (zie CGVS, p. 11). Dat u dergelijke ondoordachte verklaringen aflegt over een niertransplantatie, een zware ingreep met verstreckende gevolgen, ondermijnt de geloofwaardigheid van wat u zegt.

Ook op andere vlakken legt u ongeloofwaardige en onvolledige verklaringen af met betrekking tot B.(...). Zo beweert u dat u na uw vertrek uit Irak geen pogingen heeft ondernomen om contact met haar te hebben. U wou haar namelijk niet tot last zijn (zie CGVS, p. 6-7). Volgens u was dit het gevolg van de problemen met uw familie, dewelke - zo blijkt verder - compleet ongeloofwaardig zijn. Dat dit de reden was om het contact met haar te verbreken is dus niet geloofwaardig. Bovendien zijn er nog andere merkwaardigheden in uw relaas. Zo heeft u geen goede uitleg om te verklaren waarom uw vriendin N.(...), die steeds in contact bleef met uw dochter, u jaren voorhield dat alles goed ging met B.(...) terwijl uw dochter in werkelijkheid zware medische klachten had, van haar man scheidde, en er helemaal alleen voor kwam te staan (zie CGVS, p. 4, 7). Gevraagd naar een verklaring stelt u dat N.(...) handelde uit bezorgdheid, omdat u in het buitenland was, vanop afstand niets voor haar kon doen, en dat ze niet wou dat u zou terugkeren (zie CGVS, p. 9-10). Die uitleg kan niet overtuigen. Er kan worden verwacht dat uw beste vriendin, de enige die wist hoe het met uw dochter ging, u zo goed mogelijk zou informeren over haar B.(...) en niet zou wachten tot net voor haar overlijden om u de ware toedracht te onthullen. Wat de scheiding van B.(...) betreft valt ook nu op dat u weinig of geen concrete informatie kan geven. U beweert dat u pas in Bagdad te weten kwam dat B.(...) was gescheiden en dat u niet weet wanneer de scheiding plaatsvond (zie CGVS, p. 9). U krijgt tot tweemaal toe de kans om meer details te geven over de scheiding, maar u geraakt niet verder dan te zeggen dat u een schande was voor haar en dat haar echtgenoot haar ziekte beu was (zie CGVS, p. 10). Dit zijn allerminst overtuigende verklaringen die verder bijdragen tot het ongeloofwaardig karakter van de redenen van uw terugkeer naar Irak.

Evengoed is het zeer merkwaardig en dus ongeloofwaardig dat u uw zus H.(...), met wie u naar België bent gereisd en die net als u als vluchteling werd erkend, niet heeft ingelicht over uw terugkeer naar Irak en het overlijden van uw dochter B.(...). Gevraagd of zij op de hoogte was van uw terugkeer geeft u volgend tegenstrijdig antwoord: "Ik weet het niet. Ze weet het zeker. Ik weet niet of ze het weet." (zie CGVS, p. 18). U beweert nog dat u haar niet op de hoogte bracht van het overlijden van uw dochter aangezien haar psychische toestand niet in orde was en uw zus een heupoperatie moest ondergaan (zie CGVS, p. 17-18). Het hoeft geen betoog dat dit gezien de ernst van de situatie, een terminale dochter die u tot een terugkeer noopte naar het land waar u de dood vreesde, zeer weinig doorleefd en dus ongeloofwaardig overkomt.

Vervolgens beschikt u niet over enig begin van bewijs die uw verklaringen over de ziekte en het overlijden van B.(...) kunnen staven.

Aangezien u verklaart dat B.(...) jarenlang nierklachten had, dat ze daarvoor een medische behandeling kreeg in verschillende hospitalen, dat ze ondertussen is overleden, en dat ze in Najaf werd begraven, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u over enig begin van bewijs beschikt om haar ziekte en overlijden te staven. Dit blijkt niet het geval te zijn. U stelt niet bij machte te zijn ook maar enig bewijs voor te leggen, zelfs geen overlijdensakte (zie CGVS, p. 11), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder teniet doet.

Evenmin biedt u zicht op uw verblijfplaatsen bij uw terugkeer naar Irak in 2018.

*U verklaart dat u na aankomst in Irak aanvankelijk bij het ziekbed van uw dochter heeft gewaakt. Uw verklaringen over de ziekte van B.(...) zijn niet geloofwaardig, waardoor het evenmin geloofwaardig is dat u dagenlang in een ziekenhuis in Bagdad heeft verbleven.*

*Nadien reisde u naar eigen zeggen tweemaal naar Najaf. De eerste keer om uw dochter te begraven, een tweede keer in het kader van uw paspoortaanvraag (zie CGVS, p. 11,12). Volgens u keerde u nadien terug naar Bagdad, waar u bij de zus van N.(...) verbleef. Vreemd genoeg kan u niet zeggen waar de zus van N.(...) verbleef. U stelt dat het mogelijks in Saydiyah of Khadhamiyah was en verifieert bij de Protection Officer van het CGVS of dit mogelijk is gezien hun sjiitische afkomst (zie CGVS, p. 12). Dat u niet weet waar u verbleef in Bagdad is geenszins geloofwaardig. Evenmin is het geloofwaardig dat u deze vraag niet kan beantwoorden omdat u zelf niet uit Bagdad afkomstig bent (zie CGVS, 12). Er mag worden verwacht dat u op zijn minst weet waar u heeft verbleven. Het toont aan dat u de ware toedracht wenst te verhullen en geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke verblijfplaats in Irak.*

*Bovendien zocht u bij terugkeer in uw thuisland contact met de Iraakse autoriteiten, met name door een nieuw paspoort aan te vragen (zie CGVS, p. 4, 14 - zie Landeninformatie, vraag tot intrekking van vluchtelingenstatuut - Iraaks paspoort).*

*U legt ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot de aanvraagprocedure van het paspoort. U verklaart dat de hele aanvraagprocedure door uw vriendin N.(...) werd geregeld. U moest naar eigen zeggen enkel geld voorzien en een irisscan laten nemen. De hele procedure werd afgerond zonder dat u of N.(...) een origineel identiteitsdocument hebben voorgelegd. N.(...) legde enkel een kopie van uw nationaliteitsbewijs voor (zie CGVS, p. 14-15). Deze gang van zaken is om verschillende redenen niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat de aanvraag van een paspoort volgens een geijkte procedure verloopt waarbij de nodige documenten moeten worden voorgelegd, met name een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, en in het geval van een vrouw ook de voedselrantsoenkaart en de woonstkaart van de voogd of echtgenoot. Bovendien is het mogelijk dat de toestemming van een mannelijke voogd wordt gevraagd (zie Landeninformatie, COI Focus - Irak: De toepassing van Law No. 32 of 2015 on passports bij de aflevering van paspoorten aan vrouwen). Het is met andere woorden hoogst bedenkelijk dat u het Iraaks paspoort op de door u beschreven wijze heeft verkregen. Niet in het minst omdat de redenen waarom u niet de normale procedure heeft gevolgd, met name een vrees voor vervolging door uw familie, geenszins geloofwaardig zijn (zie verder). U legt bovendien niet het minste begin van bewijs voor waaruit blijkt dat u bent afgeweken van de gangbare procedure.*

*Er kan dus worden aangenomen dat u wel degelijk de normale procedure heeft gevolgd en u vrijwillig en intentioneel bij de Iraakse autoriteiten heeft aangeboden.*

*Er zijn ook zeer duidelijke indicaties dat u essentiële documenten, met name uw Iraakse identiteitsdocumenten, achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.*

*Bij het doorlopen van de asielprocedure verklaarde u dat uw originele identiteitsdocumenten in Irak waren gebleven. U kon enkel een kopie van uw nationaliteitsbewijs voorleggen. Ook in het kader van het heronderzoek van de geldigheid van uw vluchtelingenstatus herhaalt u dat u de originele identiteitsdocumenten thuis heeft achtergelaten toen u naar België vertrok (zie CGVS, p. 14-15). U verklaart dat u bij terugkeer uw identiteitsdocumenten niet liet vernieuwen omdat u er het nut niet van inzag: u had ze niet nodig en leefde niet langer in Irak. Zoals gezegd is het echter geenszins geloofwaardig dat u een nieuw Iraaks paspoort kon verkrijgen zonder dat u originele identiteitsdocumenten heeft voorgelegd. Het laat dan ook vermoeden dat u tot op heden in het bezit bent van uw originele identiteitsdocumenten. Het is een duidelijke indicatie dat u de identiteitsdocumenten en de inhoud er van doelbewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.*

*Nochtans kunnen deze documenten als essentiële stukken voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming worden beschouwd. Niet enkel bieden ze essentiële informatie met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit, en herkomst. In het geval van uw identiteitskaart biedt het zelfs uitsluitel over uw burgerlijk stand en het feit of u al dan niet weduwe bent. U beaamt dat de identiteitskaart die u in uw bezit had net voor vertrek naar België uw burgerlijke staat bevestigde (zie CGVS, p. 16). Het feit dat u geen uitsluitel biedt over uw originele identiteitsdocumenten, ook niet wat betreft de vraag of u ze bij terugkeer al dan niet liet vernieuwen, zorgt ervoor dat u het CGVS deze essentiële informatie achterhoudt. Het CGVS voegt hier aan toe dat u niet het minste begin van bewijs voorlegt waaruit blijkt dat u op het moment van uw vertrek uit Irak weduwe was. Evenmin legt u stukken voor waaruit de identiteit van uw (eerste) echtgenoot blijkt, of stukken die jullie huwelijk of zijn overlijden bevestigen. Dit kan u volledig toerekenbaar worden geacht. U verzaakt met andere woorden aan de medewerkingsplicht die op u rust. Ook andere elementen ondergraven de geloofwaardigheid van uw initiële asielmotieven, met name dat u als weduwe die een geheim genotshuwelijk heeft aangegaan moet vrezen voor vervolging door uw familie.*

*U heeft geen begin van bewijs betreffende uw relatie en uw genotshuwelijk met uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...).*

*U beschikt niet over stukken die het bestaan van uw partner aantonen, laat staan over stukken die aantonen dat jullie een (verboden) relatie hadden en dat u en uw partner als gevolg van deze relatie werden gevisieerd (zie CGVS, p. 16).*

*Bovendien zijn uw verklaringen over uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...) en jullie relatie niet overtuigend.*

*Reeds bij het doorlopen van uw verzoek om internationale bescherming liet u noteren dat u niet wist wat er met uw partner is gebeurd na uw vertrek uit Irak. Ook in het kader van het heronderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus verklaart u niet te weten wat er met hem is gebeurd. Meer nog, u geeft te kennen dat u geen enkele poging heeft ondernomen om u over zijn lot te informeren. Dit is hoogst opmerkelijk aangezien u verklaart dat het om een partner ging voor wie u liefde voelde en u er van uitgaat dat uw familie hem nooit moet rust zal laten. Er kan dan ook worden verwacht dat u alles in het werk zou stellen om er u van te vergewissen dat uw partner zich in veiligheid bevindt of dat u op zijn minst trachtte te weten te komen wat hem is overkomen. Niet in het minst omdat u zelf aangeeft dat u graag zou weten hoe het met A. is. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ook bij terugkeer naar Irak niet heeft geïnformeerd over zijn lot, zelfs niet via uw vriendin N.(...). In plaats daarvan beperkt u zich tot loutere hypothesen over zijn wedervaren, namelijk dat uw familie hem zal aanrijden, dat uw broer hem nooit met rust zal laten, en dat hij niet meer in leven is (zie CGVS, p. 16-17). Dat u op dergelijke wijze pure hypothesen naar voren schuift, zonder ook maar enige moeite te doen om u effectief te informeren naar uw partner doet in ernstige mate afbreuk aan de verklaringen omtrent jullie relatie en de door u ingeroepen vrees als gevolg van deze relatie.*

*Er zijn evenmin geloofwaardige elementen voorhanden die er op wijzen dat u wordt gevisieerd door uw familie.*

*U legt niet het minste begin van bewijs voor waaruit blijkt dat uw broer A.(...) A.(...) I.(...) A.(...) H.(...) een sheikh is van de subclan waartoe u behoort of waaruit blijkt dat er effectief een incident plaatsvond, met name een handgemeen waarbij uw broer u met de dood heeft bedreigd (zie CGVS, p. 18). Uw vrees is met andere woorden louter gebaseerd op uw verklaringen, verklaringen die in het licht van de nieuwe elementen een zeer ongeloofwaardig karakter krijgen.*

*Bij het heroverwegen van uw vluchtelingenstatus blijkt namelijk dat u los van bovenstaand incident geen andere indicaties heeft dat u door uw familie wordt gevisieerd. Gevraagd of er na uw aankomst in België, september 2015, nog zaken zijn gebeurd die er op wijzen dat uw familie naar u op zoek was, antwoordt u: "Zonder moeite te doen om na te denken: zeker en vast." (zie CGVS, p. 18). Gevraagd om dit toe te lichten geeft u echter volgend weinig doordacht en haast onverschillig antwoord, een antwoord dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondergraaft: "Weet ik veel. Ik vluchtte naar hier en ga hun niet zoeken en hun nieuws volgen. Ik wil hun vergeten." (zie CGVS, p. 18). Los daarvan is het zeer merkwaardig dat u of uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...), ondanks dat het om een familiekwestie ging, ingegeven door de tradities van de stammen, tot op heden niet via stammenoverleg tot een oplossing trachtten te komen. Gezien de precarie situatie waarin jullie verzeild waren geraakt en het volgens u tot een stammenkwestie uitgroeide, mag redelijkerwijs enige betrokkenheid of tussenkomst van de stammen worden verwacht. Evenmin heeft u geprobeerd om vanuit België tot een vergelijk met uw familie te komen. Het zijn bijkomende elementen die er op wijzen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas. Ook bij terugkeer naar Irak waren er geen indicaties dat u werd gevisieerd (zie CGVS, p. 17). Hierbij valt op dat u voor vertrek geen voorzorgen heeft genomen om uw veiligheid bij terugkeer te garanderen. U informeerde zich niet over de situatie ter plekke en beweert dat u verder niet nadacht over de gevolgen (zie CGVS, p. 17). Gezien de ernst van de door u ingeroepen vrees komt dit zeer onvoorzichtig en dus ongeloofwaardig over. Dat u enkel gefocust was op uw dochter (zie CGVS, p. 17) is ongeloofwaardig, er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over haar ziekte en haar dood.*

*U legt verder niet het minste begin van bewijs voor die het tegendeel kan aantonen en uw verklaringen omtrent de vervolging door uw familie alsnog een geloofwaardig karakter kan geven.*

*Evenmin zijn er indicaties dat u in Irak niet in staat bent om als vrouw op menswaardige wijze uw leven te leiden.*

*Gesteld dat u effectief sinds 2000 weduwe bent, wat u zoals gezegd niet op afdoende wijze aantoont aangezien u dit niet staft met enig begin van bewijs, blijkt uit uw verklaringen dat u steeds in staat was de zorg voor u en uw dochter op zich te nemen. U had tot uw vertrek een eigen inkomen als lerares, een inkomen dat doorheen de jaren drastisch omhoog ging en dat volstond voor uw levensonderhoud (zie CGVS, p. 12-13). Uw reis naar België, dewelke volgens u 5.000 dollar kostte, kon u zelf betalen met uw spaargeld. Daarnaast kreeg u van uw broers en ouders financiële en materiële bijstand (zie CGVS, p. 12-13). Los daarvan woonde u gedurende jaren bij uw broers en verhuisde u nadien naar een eigen appartement waarvan u zelf de huur betaalde (zie CGVS, p. 13). Ook op administratief vlak, dus wanneer u zich tot de Iraakse autoriteiten wendde, kon u als vrouw zelfstandig en zonder de tussenkomst van een voogd of echtgenoot handelen (zie CGVS, p. 13).*

*U was met andere woorden een zelfstandige vrouw, met een eigen huurwoning, een eigen inkomen, die zelfstandig een dochter grootbracht, en toegang had tot de Iraakse autoriteiten. Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat u zich in een positie bevond waarin u een gegronde vrees voor vervolging diende te koesteren.*

*U keerde na de toekenning van uw vluchtelingenstatus terug naar uw land van herkomst. Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze.*

*Nadat u in België werd erkend als vluchteling op 28 november 2016 keerde u terug naar Irak. U biedt geen zicht op de omstandigheden waarin u in Irak hebt verbleven en u legde tegenstrijdige verklaringen af inzake uw initiële vluchtaanleiding. U maakte geenszins aannemelijk er nog een vrees voor vervolging te koesteren. Deze vaststellingen wijzen erop dat u de asielinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw vluchtelingenstatus wordt bijgevolg ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet.*

*U haalt geen elementen die het behoud van uw status kunnen rechtvaardigen.*

*Ter behoud van uw status verwijst u nogmaals naar het genotshuwelijk dat u heeft aangegaan en de problemen die er uit voortvloeiden. Hierboven werd omstandig uitgelegd waarom niet kan worden geloofd dat u werkelijk voor vervolging dient te vrezen als gevolg van een genotshuwelijk.*

*Verder haalt u geen andere redenen aan waaruit blijkt dat u uw leven niet kan verderzetten in Irak (zie CGVS, p. 18).*

*De mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in uw regio van herkomst (Najaf, Zuid-Irak) is bovendien niet dermate hoog dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij terugkeer louter door uw aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20190312.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisceerd worden.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al- Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisceerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.*

*De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.*

*Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe N.(...)t Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere*

*strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Najaf in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Najaf een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Najaf. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op*

*[https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_internal\\_mobility.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf)*

*of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

*De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie.*

*Uw Iraaks paspoort en uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit, afkomst, en terugkeer naar Irak. Uw Belgische verblijfstitel, bankkaart, en De Lijn-kaart doen enkel uitspraak over uw verblijf in België. Geen van de documenten toont aan waarom uw status behouden moet blijven.*

#### *C. Conclusie*

*Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken. (...)"*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 55/3/1, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in samenhang met de motiveringsplicht.

Verzoekster stelt dat artikel 55/3/1, §2, 2° twee hypothesen bevat waarin de vluchtelingenstatus kan worden ingetrokken.

De eerste hypothese, zo zet zij uiteen, betreft het afleggen van valse verklaringen of het gebruikmaken van valse documenten die doorslaggevend waren voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verzoekster onvolledige, ongeloofwaardige en ondoordachte verklaringen had afgelegd betreffende de ziekte van haar dochter B. en de behandeling die deze diende te ondergaan, zo deelt verzoekster mee. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing gewezen op het ongeloofwaardig karakter van haar initiële asielmotieven, met name het genotshuwelijk met dhr. A. A. A. M., zo vervolgt verzoekster, en tenslotte worden haar beweringen ongeloofwaardig geacht dat zij zou worden geviséerd door haar familie. Verzoekster is echter van oordeel dat dit geen grond kan vormen voor de intrekking van de vluchtelingenstatus, omdat, zo oppert zij, de verklaringen die betrekking hebben op haar dochter niet doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. De redenen waarom verzoekster op 28 november 2016 werd erkend, houden volgens verzoekster geen verband met de ziekte van haar dochter, noch met dier overlijden. De initiële vluchtmotieven hadden te maken met haar geheime relatie met dhr. A. A. A. M. en de vrees voor vervolging door haar familie. De indicaties die de commissaris-generaal in de beslissing aanstipt om de ongeloofwaardigheid van deze verklaringen te staven, kunnen volgens verzoekster niet ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet. Verzoekster stelt dat noch in

het gehoorverslag van 29 april 2019, noch in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat haar huidige verklaringen tegenstrijdig zijn met haar initiële verklaringen waardoor er geen sprake is van valse en/of tegenstrijdige verklaringen om te kunnen besluiten dat de eerste hypothese hier van toepassing is. Verzoekster besluit dat de intrekking slechts mogelijk is in geval van bedrog, hetgeen hier niet het geval is.

De tweede hypothese uit artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet betreft volgens verzoekster het geval waarbij het gedrag van de betrokkene aantoont dat hij geen vervolging vreest.

Verzoekster wijst erop dat de commissaris-generaal van oordeel is dat uit haar persoonlijk gedrag blijkt dat zij geen vervolging vreest in haar land van herkomst, waarbij de terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst en het contact met de Iraakse autoriteiten zouden aantonen dat zij geen vervolging vreest. Verzoekster meent dat dit geen grond mag vormen voor de intrekking van haar vluchtelingenstatus omdat zij slechts een éénmalige reis van 10 dagen naar Irak maakte en dat het bezoeken van haar zieke dochter en de begrafenis haar enige reisdoel waren en zij niet op herhaaldelijke wijze is teruggekeerd.

Het gegeven dat zij contact heeft opgenomen met de autoriteiten van haar herkomstland doet hier volgens verzoekster geen afbreuk aan waarbij zij benadrukt dat zij een vrees koestert voor haar broer en niet voor de Iraakse autoriteiten. Tijdens haar korte verblijf in Irak, zo stelt verzoekster nog, heeft zij geen contact opgenomen met haar familie. Het gedrag van verzoekster, een éénmalige reis en een kort verblijf in haar herkomstland kan geenszins aantonen dat zij geen vrees voor vervolging heeft, zo besluit zij, waardoor zij ook niet onder het toepassingsgebied van de tweede hypothese uit artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet valt.

Zowel artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet als de motiveringsplicht werden volgens verzoekster geschonden.

## 2.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoekster aanvullende, originele documenten neer met inventaris. Deze documenten betreffen een medisch dossier en een overlijdensakte van haar dochter B. in de Arabische taal met een voor eensluidend verklaarde vertaling van de frontpagina van het medisch dossier en een voor eensluidend verklaarde vertaling van de overlijdensakte.

## 2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

## 2.4. Beoordeling

2.4.1. In de bestreden beslissing wordt artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet als juridische grondslag vermeld en wordt gesteld dat na heronderzoek de vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken omdat meerdere elementen aan het licht zijn gekomen.

De commissaris-generaal stipt aan dat verzoekster tussen 15 november 2018 en 25 november 2018 naar Irak is teruggekeerd en dat zij geen zicht biedt op de motieven voor haar terugkeer.

Verzoeksters uitleg, dat haar terugkeer was ingegeven door de ziekte van haar dochter B., wordt volstrekt ongeloofwaardig geacht. De commissaris-generaal stelde vast dat de verklaringen van verzoekster over haar ziektebeeld en haar medische behandeling voor en na de val van het regime van de Baath-partij onvolledig en weinig geloofwaardig zijn en dat zij onwetend is over concrete gegevens van de ziekenhuisopname van haar dochter in 2015. Ook wordt in de beslissing gewezen op het gebrek aan contacten met haar dochter na het vertrek van verzoekster uit Irak en op het feit dat zij geen informatie kan verschaffen over de echtscheiding van haar dochter. Verzoekster blijkt tenslotte niet te beschikken over enig begin van bewijs aangaande de ziekte of het overlijden van haar dochter B., zo merkt de commissaris-generaal op.

Vervolgens wordt er in de beslissing op gewezen dat verzoekster geen zicht biedt op haar verblijfplaatsen na haar terugkeer naar Irak in 2018. Het wordt ongeloofwaardig geacht dat verzoekster dagenlang aan het ziekbed van haar dochter in Irak zou hebben verbleven en dat zij van daaruit tweemaal naar Najaf zou zijn gereisd.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekster bij haar terugkeer naar haar thuisland contact heeft gezocht met de Iraakse autoriteiten door een nieuw paspoort aan te vragen. In de beslissing wordt gewezen op de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekster over de aanvraagprocedure van het paspoort die volgens haar door haar vriendin N. zou zijn afgerond zonder dat zij een origineel identiteitsdocument zou hebben voorgelegd, terwijl dit niet strookt met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt.

Volgens de commissaris-generaal bestaan er duidelijke aanwijzingen dat verzoekster essentiële identiteitsdocumenten achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, waardoor zij ook geen zicht biedt op haar burgerlijke staat en de vraag of zij op het moment van haar vertrek uit Irak een weduwe was.

In de beslissing wordt eveneens overwogen dat de geloofwaardigheid van verzoeksters initiële asielmotieven wordt ondergraven doordat zij geen begin van bewijs heeft geleverd van haar relatie en haar genotshuwelijk met haar partner A. A. A. M. en doordat zij geen overtuigende verklaringen kan afleggen over haar partner of haar relatie, in het bijzonder omdat zij niet op de hoogte is van het lot van haar partner in Irak. Tevens merkt de commissaris-generaal op dat er geen elementen voorhanden zijn die erop zouden wijzen dat zij zou worden geviséerd door haar familie omdat de bedreigingen louter gebaseerd zijn op haar verklaringen en er bij het heroverwegen van de vluchtelingenstatus geen indicaties zijn dat zij door haar familie zou worden geviséerd. Bovendien stelde de commissaris-generaal vast dat zij bij haar terugkeer geen voorzorgen had genomen om haar veiligheid te garanderen.

Bijkomend wordt in de beslissing gesteld dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij als vrouw niet op een menswaardige wijze zou kunnen leven in Irak aangezien zij sinds 2000 effectief weduwe zou zijn en steeds in staat is gebleken om als zelfstandige vrouw te leven, met een eigen huurwoning en inkomen en dat zij de zorg voor haar dochter op zich heeft genomen, waardoor geen vrees voor vervolging blijkt.

De commissaris-generaal concludeert dat de terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst een persoonlijk gedrag uitmaakt dat erop wijst dat zij geen vervolging vreest en die de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees op flagrante wijze ondermijnt. De gedane vaststellingen wijzen er volgens de commissaris-generaal op dat zij de asielinstanties heeft misleid wat aanleiding gaf tot een initieel verkeerde beoordeling van het door haar aangehaalde risico voor vervolging waardoor de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet wordt ingetrokken. Verzoekster heeft naar het oordeel van de commissaris-generaal geen elementen aangebracht die het behoud van de status kunnen rechtvaardigen.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming wordt in de beslissing op basis van de actuele veiligheidssituatie in de provincie Najaf in Zuid-Irak geconcludeerd dat er thans geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet en dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden heeft ingeroepen waardoor zij een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van het in Zuid-Irak aanwezige willekeurige geweld.

2.4.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen (RvS 18 december 2013, nr. 225.875).

2.4.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 55/3/1, §2°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 2.

*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :*

*(...)*

*2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”*

2.4.4. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekster op 28 november 2016 de vluchtelingenstatus werd verleend. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging stelde op 4 december 2018 de vraag aan de commissaris-generaal om op basis van de artikelen 49, §2, eerste lid, tweede zin en 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus van verzoekster in te trekken. Uit een mailbericht van een inspecteur van de luchtvaartpolitie blijkt dat verzoekster 26 november 2018 te Gosselies werd geïnterpelleerd door de luchtvaartpolitie bij aankomst vanuit Istanbul. Verzoekster bleek in het bezit te zijn van haar Belgische verblijfstitel, van een Belgisch reisdocument voor vluchtelingen met inreisstempel in Bagdad op 15 november 2018 en van een nationaal Iraaks paspoort dat op 21 november 2018 te al Najaf werd afgeleverd, met uitreisstempel op 25 november 2018.

2.4.5. Verzoekster betoogt in wezen dat de commissaris-generaal op basis van de loutere terugkeer naar haar land van herkomst, waardoor zij contact nam met de autoriteiten, op basis van haar weinig geloofwaardige verklaringen over de redenen voor deze terugkeer en op basis van de twijfel aan de geloofwaardigheid van haar initiële asielmotieven, niet kon besluiten om de vluchtelingenstatus op basis van artikel 55/3/1, §2°, van de vreemdelingenwet in te trekken.

2.4.6. De Raad stipt aan dat artikel 55/3/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet werd ingevoegd door artikel 8 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S., 24 augustus 2015). Aangaande de beweegredenen die de intrekking van de vluchtelingenstatus tot gevolg hebben, stelt de memorie van toelichting van deze wet het volgende: *“Het CGVS moet ook de vluchtelingenstatus intrekken wanneer die status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status. Het CGVS moet de vluchtelingenstatus eveneens intrekken als het gedrag van de houder van de status er later op wijst dat hij ab initio geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de vluchtelingenstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend. Artikel 57/6, 7° van de huidige wet voorzag reeds in die verplichting.”* (MvT bij het wetsontwerp van 13 juli 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, *Parl. St.*, Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 21-22) (eigen onderlijning).

Vóór de wet van 10 augustus 2015 verleende het (oude) artikel 57/6, 7°, van de vreemdelingenwet de commissaris-generaal immers de bevoegdheid *“om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, alsmede ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”*

Artikel 55/3/1 kan aanzien worden als de omzetting van artikel 14 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU). Dit wordt bevestigd in de memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015: *“Dit nieuwe artikel dat een nieuw*

artikel 55/3/1 aan de wet toevoegt, omvat alle hypothesen waarin het CGVS de vluchtelingenstatus volgens Richtlijn 2011/95/EU kan of moet intrekken.” (Ibid., p. 18). Artikel 14 van de richtlijn 2011/95/EU betreft de “Intrekking, beëindiging of weigering tot verlenging van de vluchtelingenstatus” en luidt als volgt: “1. Met betrekking tot verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend na de inwerkingtreding van Richtlijn 2004/83/EG, trekken de lidstaten de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie verleende vluchtelingenstatus van een onderdaan van een derde land of een staatloze in, beëindigen zij deze of weigeren zij deze te verlengen indien hij volgens de criteria van artikel 11 geen vluchteling meer is.

2. Onverminderd de plicht van de vluchteling uit hoofde van artikel 4, lid 1, om melding te maken van alle relevante feiten en alle relevante documenten waarover hij beschikt, over te leggen, toont de lidstaat die de vluchtelingenstatus heeft verleend per geval aan dat de betrokken persoon geen vluchteling meer is of dat nooit geweest is, overeenkomstig lid 1.

3. De lidstaten trekken de vluchtelingenstatus van een onderdaan van een derde land of staatloze in, beëindigen deze of weigeren deze te verlengen indien, nadat hem de vluchtelingenstatus is verleend, door de betrokken lidstaat wordt vastgesteld dat:

a) hij op grond van artikel 12 van de vluchtelingenstatus uitgesloten is of had moeten zijn;

b) hij feiten verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden, of valse documenten heeft gebruikt, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

4. (...)

5. (...)

6. (...)”

Artikel 14, § 3, b), van de richtlijn 2011/95/EU wordt omgezet in artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet, maar de Belgische wetgever voegt daaraan toe “of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest”. Artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet beoogt aldus de samenvoeging van artikel 14, § 3, b), van de richtlijn 2011/95/EU en (blijkens de memorie van toelichting) het (oude) artikel 57/6, 7°, van de vreemdelingenwet zoals dit gold tot de wetswijzing ingevolge de voormelde wet van 10 augustus 2015. Uit de memorie van toelichting inzake artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet blijkt dat de intrekking van de vluchtelingenstatus omwille van het persoonlijk gedrag een *ex tunc* benadering vergt. De memorie van toelichting stelt: “Het CGVS moet de vluchtelingenstatus eveneens intrekken als het gedrag van de houder van de status er later op wijst dat hij ab initio geen vrees koestert en daardoor wordt bewezen dat de vluchtelingenstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend.” (Ibid., p. 22) (eigen onderlijning). De verwijzing naar de vrees die “*ab initio*” werd gekoesterd en de toekenning van de status “*indertijd*”, behelst een beoordeling *ex tunc* wanneer later overwogen wordt om de vluchtelingenstatus in trekken.

2.4.7. Gelet op de interpretatie van de in artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet vermelde gronden om over te gaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus, wijzen verzoeksters loutere terugkeer naar Irak en de onduidelijkheid over de omstandigheden waarin zij gedurende haar oponthoud in Irak heeft verbleven, er niet op dat zij *ab initio* geen vrees zou hebben gekoesterd, noch dat hierdoor zou zijn bewezen dat haar “*indertijd*” ten onrechte de vluchtelingenstatus werd verleend. Deze motieven uit de bestreden beslissing lijken enkel aanleiding te kunnen geven tot de conclusie dat verzoekster op het ogenblik van haar terugkeer naar Irak eind 2018 contact heeft gezocht met de autoriteiten van haar land van herkomst en bijgevolg niet langer nood heeft aan internationale bescherming. Ook de overwegingen uit de bestreden beslissing die betrekking hebben op het ondergraven van de geloofwaardigheid van verzoeksters initiële asielmotieven lijken geen aanleiding te kunnen geven tot de intrekking van de vluchtelingenstatus. In de bestreden beslissing wordt omtrent verzoeksters initiële asielmotieven het volgende gesteld:

“U heeft geen begin van bewijs betreffende uw relatie en uw genotshuwelijk met uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...).

U beschikt niet over stukken die het bestaan van uw partner aantonen, laat staan over stukken die aantonen dat jullie een (verboden) relatie hadden en dat u en uw partner als gevolg van deze relatie werden geviséerd (zie CGVS, p. 16).

Bovendien zijn uw verklaringen over uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...) en jullie relatie niet overtuigend.

Reeds bij het doorlopen van uw verzoek om internationale bescherming liet u noteren dat u niet wist wat er met uw partner is gebeurd na uw vertrek uit Irak. Ook in het kader van het heronderzoek naar de geldigheid van uw vluchtelingenstatus verklaart u niet te weten wat er met hem is gebeurd. Meer nog, u geeft te kennen dat u geen enkele poging heeft ondernomen om u over zijn lot te informeren. Dit is hoogst opmerkelijk aangezien u verklaart dat het om een partner ging voor wie u liefde voelde en u er van uitgaat

*dat uw familie hem nooit moet rust zal laten. Er kan dan ook worden verwacht dat u alles in het werk zou stellen om er u van te vergewissen dat uw partner zich in veiligheid bevindt of dat u op zijn minst trachtte te weten te komen wat hem is overkomen. Niet in het minst omdat u zelf aangeeft dat u graag zou weten hoe het met A. is. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ook bij terugkeer naar Irak niet heeft geïnformeerd over zijn lot, zelfs niet via uw vriendin N.(...). In plaats daarvan beperkt u zich tot loutere hypothesen over zijn wedervaren, namelijk dat uw familie hem zal aanrijden, dat uw broer hem nooit met rust zal laten, en dat hij niet meer in leven is (zie CGVS, p. 16-17). Dat u op dergelijke wijze pure hypothesen naar voren schuift, zonder ook maar enige moeite te doen om u effectief te informeren naar uw partner doet in ernstige mate afbreuk aan de verklaringen omtrent jullie relatie en de door u ingeroepen vrees als gevolg van deze relatie.*

*Er zijn evenmin geloofwaardige elementen voorhanden die er op wijzen dat u wordt geviseerd door uw familie.*

*U legt niet het minste begin van bewijs voor waaruit blijkt dat uw broer A.(...) A.(...) I.(...) A.(...) H.(...) een sheikh is van de subclan waartoe u behoort of waaruit blijkt dat er effectief een incident plaatsvond, met name een handgemeen waarbij uw broer u met de dood heeft bedreigd (zie CGVS, p. 18). Uw vrees is met andere woorden louter gebaseerd op uw verklaringen, verklaringen die in het licht van de nieuwe elementen een zeer ongeloofwaardig karakter krijgen.*

*Bij het heroverwegen van uw vluchtelingenstatus blijkt namelijk dat u los van bovenstaand incident geen andere indicaties heeft dat u door uw familie wordt geviseerd. Gevraagd of er na uw aankomst in België, september 2015, nog zaken zijn gebeurd die er op wijzen dat uw familie naar u op zoek was, antwoordt u: "Zonder moeite te doen om na te denken: zeker en vast." (zie CGVS, p. 18). Gevraagd om dit toe te lichten geeft u echter volgend weinig doordacht en haast onverschillig antwoord, een antwoord dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondergraaft: "Weet ik veel. Ik vluchtte naar hier en ga hun niet zoeken en hun nieuws volgen. Ik wil hun vergeten." (zie CGVS, p. 18). Los daarvan is het zeer merkwaardig dat u of uw partner A.(...) A.(...) A.(...) M.(...), ondanks dat het om een familiekwestie ging, ingegeven door de tradities van de stammen, tot op heden niet via stammenoverleg tot een oplossing trachtten te komen. Gezien de precare situatie waarin jullie verzeild waren geraakt en het volgens u tot een stammenkwestie uitgroeide, mag redelijkerwijs enige betrokkenheid of tussenkomst van de stammen worden verwacht. Evenmin heeft u geprobeerd om vanuit België tot een vergelijk met uw familie te komen. Het zijn bijkomende elementen die er op wijzen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas. Ook bij terugkeer naar Irak waren er geen indicaties dat u werd geviseerd (zie CGVS, p. 17). Hierbij valt op dat u voor vertrek geen voorzorgen heeft genomen om uw veiligheid bij terugkeer te garanderen. U informeerde zich niet over de situatie ter plekke en beweert dat u verder niet nadacht over de gevolgen (zie CGVS, p. 17). Gezien de ernst van de door u ingeroepen vrees komt dit zeer onvoorzichtig en dus ongeloofwaardig over. Dat u enkel gefocust was op uw dochter (zie CGVS, p. 17) is ongeloofwaardig, er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over haar ziekte en haar dood.*

*U legt verder niet het minste begin van bewijs voor die het tegendeel kan aantonen en uw verklaringen omtrent de vervolging door uw familie alsnog een geloofwaardig karakter kan geven. (...)."*

Uit het administratief dossier blijkt, zoals in de beslissing wordt uiteengezet, dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud van 29 april 2019 weinig bijkomende informatie kon aanbrengen over haar oorspronkelijke asielmotieven (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 29 april 2019, p. 16-19; AD, stuk 27, Vragenlijst CGVS, 17 december 2015, vraag 5). De Raad merkt evenwel op dat het gebrek aan concrete bewijzen betreffende haar genotshuwelijk, haar onwetendheid over het lot van haar partner en de afwezigheid van indicaties dat zij daadwerkelijk door haar familie zou worden geviseerd evenzeer gold ten tijde van haar verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing het volgende: "Nadat u in België werd erkend als vluchteling op 28 november 2016 keerde u terug naar Irak. U biedt geen zicht op de omstandigheden waarin u in Irak hebt verbleven en u legde tegenstrijdige verklaringen af inzake uw initiële vluchtaanleiding. U maakte geenszins aannemelijk er nog een vrees voor vervolging te koesteren." De informatie uit het persoonlijk onderhoud, dat twee en een half jaar na de statusverlening plaatsvond, leidt tot de bevinding dat verzoekster niet aannemelijk maakt thans nog een vrees voor vervolging te koesteren, maar vormt geen duidelijk bewijs dat de vluchtelingenstatus haar destijds ten onrechte zou zijn verleend, noch een bewijs van het feit dat zij de asielinstanties zou hebben misleid, zoals in de beslissing wordt gesteld.

Op grond van het devolutief karakter van het beroep stelt de Raad vast dat de motieven van de bestreden beslissing de conclusie, dat de vluchtelingenstatus conform 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet dient te worden ingetrokken, niet kunnen schragen. Het middel, gestoeld op de schending van 55/3/1, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet in samenhang met de motiveringsplicht, is in de aangegeven mate gegrond en noopt de Raad tot een hervorming van de bestreden beslissing.

2.4.8. Na confrontatie met het gegeven dat de motieven van de beslissing niet in overeenstemming lijken met het besluit, geeft de vertegenwoordigster van de commissaris-generaal ter terechtzitting aan dat zij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt met betrekking tot de vraag of de vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken, dan wel opgeheven.

2.4.9. Artikel 55/3 van de vreemdelingenwet verwijst naar de gronden voor de opheffing van de vluchtelingenstatus. In dit wetsartikel wordt het volgende bepaald:

*“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.*

*Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”*

Artikel 1, C, van het Vluchtelingenverdrag bepaalt op zijn beurt het volgende:

*“C. Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:*

- 1. Hij vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit;*
- 2. Hij, indien hij zijn nationaliteit had verloren, deze vrijwillig heeft herkreten;*
- 3. Hij een nieuwe nationaliteit heeft verkregen en de bescherming geniet van het land waarvan hij de nieuwe nationaliteit bezit;*
- 4. Hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield;*
- 5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen;*
- 6. Hij, indien hij geen nationaliteit bezit, kan terugkeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, vroeger zijn gewone verblijfplaats had, terug te keren.”*

De opheffingsgrond uit artikel 1, C, 1, van het Vluchtelingenverdrag, die *in casu* van toepassing is, werd ook overgenomen in artikel 11.1, a), van de richtlijn 2011/95/EU. Een vluchteling die vrijwillig en willens en wetens de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit heeft, verliest de vluchtelingenstatus. Het vaakst voorkomende geval betreft een vluchteling die wil terugkeren naar zijn land van nationaliteit en hiertoe een nationaal paspoort verkrijgt (cf. ‘*UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status and Guidelines on International Protection Under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees*’, April 2019 reissue, nrs. 118-122). Het vrijwillig karakter van het inroepen van de bescherming van het land van zijn nationaliteit is daarbij een belangrijk criterium (*Ibid.*, nr. 120).

2.4.10. Uit het persoonlijk onderhoud van verzoekster blijkt dat het niet aannemelijk is dat haar terugkeer naar Irak en het verkrijgen van een nationaal Iraaks paspoort in al Najaf niet vrijwillig zouden zijn gebeurd. Verzoekster houdt voor dat haar terugkeer te maken had met de ziekte en het overlijden van haar dochter, maar de informatie die zij kan verstrekken over de aandoening van haar dochter en de behandeling is uiterst summier (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 29 april 2019, p. 5-6). Voorts blijkt verzoekster totaal niet te weten in welk ziekenhuis in Bagdad haar dochter lag, noch in welke wijk dit ziekenhuis zich bevindt hoewel zij aldaar gedurende enkele dagen en nachten als begeleider van haar dochter zou hebben verbleven tot aan haar overlijden (*Ibid.*, p. 11-12). Verzoekster schept ook geen duidelijkheid over haar precieze *whereabouts* gedurende haar 10-daagse verblijf in Irak, omdat zij aanvankelijk verklaarde enkel in Bagdad te hebben verbleven (*Ibid.*, p. 11), terwijl zij eveneens verklaarde haar dochter in al Najaf te hebben begraven en daar haar paspoort te hebben opgehaald (*ibid.* p. 12).

Tenslotte blijken de verklaringen van verzoekster over de wijze waarop haar vriendin N. een paspoort voor haar zou hebben geregeld en over de documenten die daarvoor vereist zijn (*Ibid.*, p. 14-15) totaal niet te stroken met de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (AD, stuk 15, Landeninformatie, 'COI Focus Irak, De toepassing van Law n° 32 of 2015 on passports bij de aflevering van paspoorten aan vrouwen', 17 februari 2017). Op basis van deze gegevens kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten dat de reden die verzoekster opgaf voor haar terugkeer volstrekt ongeloofwaardig is en dat zij zich vrijwillig opnieuw onder de bescherming van de autoriteiten van haar land van herkomst heeft geplaatst, hetgeen in toepassing van artikel 55/3 van de vreemdelingenwet aanleiding geeft tot de opheffing van de vluchtelingenstatus.

2.4.11. De stukkenbundel die verzoekster ter terechtzitting neerlegt, bestaat uit een 'medisch dossier' dat dateert van 21 oktober 2018 en uit een overlijdensakte van 19 november 2018 op naam van mevrouw A. J. B.

Artikel 39/76, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet laat de partijen toe om tot de sluiting der debatten middels een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen, maar dit ontslaat hen niet van de verplichting om de stukken bij te brengen vanaf het ogenblik dat zij hierover beschikken. Deze bepaling biedt hen enkel de mogelijkheid om elementen, die zij onmogelijk eerder konden aanbrengen, alsnog op de terechtzitting aan te reiken. Door deze elementen pas ter terechtzitting neer te leggen, bemoeilijkt verzoekster een vlotte afwikkeling en een goede rechtsbedeling omdat de terechtzitting niet optimaal kan worden voorbereid. Tevens komen de rechten van verdediging van de verwerende partij in het gedrang omdat deze onmogelijk kan overgaan tot een grondige analyse van de neergelegde stukken. De neergelegde stukken zullen noodzakelijkerwijs slechts summier geanalyseerd worden.

De vertegenwoordigster van de commissaris-generaal twijfelt sterk aan de authenticiteit van de ter terechtzitting neergelegde documenten omdat deze dateren van het najaar van 2018 en deze pas ter terechtzitting op 21 november 2019, ruim een jaar later, voor het eerst opduiken. Bovendien verwijst zij naar de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat aan documenten uit Irak slechts beperkte bewijswaarde kan worden gehecht omdat nagenoeg alle documenten worden vervalst (AD, stuk 15, Landeninformatie, 'COI Focus Irak, Corruptie- en documentfraude', 8 maart 2016, p. 8).

Ter terechtzitting werd verzoekster bevraagd over de wijze waarop zij in het bezit was geraakt van de medische documenten en de overlijdensakte en waarom zij deze nooit eerder neerlegde. Verzoekster legt hierover geen deugdelijke verklaringen af. Zij stelt dat zij problemen had met haar familie waardoor zij geen documenten kon bekomen en beweert dat zij via haar vriendin N. aan deze stukken was geraakt. Verzoekster verheldert niet sedert wanneer zij deze stukken precies in haar bezit heeft en verduidelijkt evenmin hoe haar vriendin erin geslaagd is (vertrouwelijke) medische documenten, die een derde betreffen, en de bijhorende overlijdensakte te bemachtigen.

Inhoudelijk merkt de Raad op dat de documenten informatie bevatten over de nierproblemen van mevrouw A. J. B., haar behandeling in al Najaf en haar overlijden in Bagdad. Deze documenten zijn, zelfs indien ze authentiek zouden zijn, hetgeen sterk wordt betwijfeld, niet van aard om aannemelijk te maken dat verzoekster eind 2018 omwille van de gezondheidsproblemen van A. J. B. naar Irak zou zijn teruggekeerd. Uit de verklaringen van verzoekster bleek immers dat zij gedurende jaren geen enkel contact meer had met haar dochter (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 29 april 2019, p. 5-6), waardoor het uiterst verrassend is dat zij plots op de hoogte zou worden gebracht van haar gezondheidstoestand. Bovendien kon zij erg weinig informatie verstrekken over de behandeling die haar dochter ontving en wist zij niet in welk ziekenhuis in Bagdad deze werd verzorgd. Er kan niet worden aangenomen dat de terugkeer van verzoekster werd ingegeven door de gezondheidstoestand van A. J. B. De neergelegde stukken volstaan bijgevolg niet om aan te tonen dat verzoekster op onvrijwillige wijze de bescherming van haar nationale autoriteiten zou hebben ingeroepen door naar haar land van herkomst terug te keren en een nationaal Iraaks paspoort aan te vragen.

2.4.12. Inzake de subsidiaire bescherming, zoals voorzien in artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet, dringt zich de vaststelling op dat verzoekster in haar verzoekschrift nergens ingaat op een eventuele behoefte aan deze vorm van internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat er bij verzoeksters terugkeer in 2018 geen indicaties waren dat zij (nog) door haar familie zou worden gevisieerd omwille van haar initiële asielmotieven (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 29 april 2019, p. 17). Voor haar vertrek heeft verzoekster zich immers niet geïnformeerd over de actuele toestand en heeft zij niet nagedacht over de consequenties van een

terugkeer. Hieruit blijkt dat verzoekster zich niet langer kan steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, neemt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing over waar op basis van het *“EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019”* wordt geoordeeld dat de veiligheidssituatie in de provincie Najaf niet van die aard is dat er voor burgers een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan onder de vorm van een bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren van persoonlijke omstandigheden, die een verhoogd risico opleveren om het slachtoffer te worden van het in al Najaf aanwezige beperkte willekeurige geweld. Daarnaast wordt in de beslissing aangestipt op basis van het *“EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019”* dat de zuidelijke provincies in Irak vlot bereikbaar zijn.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat dient de vluchtelingenstatus van verzoekster te worden opgeheven. Voorts komt verzoekster niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 4 euro dient te worden terugbetaald.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

### Artikel 4

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 4 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN